

[Maisted]

dispensationen fratages en virksomhed, så dør den.

Det er karakteristisk, at det i disse dage afsløres, at en række offentlige virksomheder har vanskeligheder med disse dispensationer. Lærerne vil ikke længere bryde loven om hvilepauser, og de yngre læger ordinerede hvilepauser, lige indtil de fik deres faglige krav opfyldt, hvorefter de ordinerede fortsatte ulovligheder. Dette galimatias vil øge omkostningerne for vor produktion og kræve en højere rente i takt med pengeudpumpningen i den offentlige sektor.

For dansk erhvervsliv betyder det øgede omkostninger, krav om mere kapital, større låntagning og højere renter af den lånte kapital. Jo flere penge der kræves investeret i uproduktive foranstaltninger, jo højere bliver renten af disse penge, der ikke er dækket ind af en øget produktion. Det er ret typisk, at Danmark, der er i det værste økonomiske uføre, vil gennemføre en arbejds- og miljølovgivning, der er mere vidtgående end vore konkurrenters, som om disse lande ikke også ønskede en forbedring af arbejds- og miljøforholdene for deres befolkninger. Men de har åbenbart den opfattelse, at der skal være penge til at gennemføre forbedringer, og det skal ikke misbruges til indførelse af socialisme.

Den manglende energipolitik er også et udtryk for, at SV-regeringen ikke er i stand til at gennemføre en politik, hvor økonomien bliver rettet op med et efterfølgende rentefald og forbedret konkurrenceevne for dansk erhvervsliv.

Ellemann-Jensen (V):

Mens hr. Alfred Hansen er smuttet hen under gadelygten for at lede efter den tabte nøgle, så lyder det jo til, at hr. Maisted har givet op og omgås med skumle planer om at sparke døren ind. Venstre søger fortsat nøglen dér, hvor vi ved den er tabt, og derfor må vi også anerkende de sammenhænge, som ligger i de emner, vi skal beskæftige os med her i dag.

Det høje danske renteniveau og det låneloft, der blev indført som en midlertidig foranstaltning for lidt over 8 år siden, er blevet betegnet som guleroden og pisken i dansk pengepolitik. Låneloftet er pisken, som skal tvinge danske virksomheder til at låne i ud-

landet, når der ikke er tilstrækkelige indenlandske lånemuligheder, og guleroden er det høje danske renteniveau, som gør det billigere at låne derude, hvor renten er lavere.

Hvis man vil bedømme Danmarks situation realistisk og ikke bare rende hen under gadelygten eller prøve at sparke døren ind, ja, så må man erkende den bitre nødvendighed af at bevare pisken og guleroden, for Danmark er et debitorland. Vi har en udlandsgæld, der er tæt på 60 mia kr., og selv om regeringens økonomiske program lægger en hovedvægt på en hurtig og væsentlig nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancens løbende poster, ja, så vil vi fortsat i en årrække stå over for et væsentligt finansieringsbehov i udlandet, ikke blot til dækning af nye underskud, men også i stadigt voksende omfang til refinansiering af den gamle gæld, som forfalder. En debitoration kan ikke have et renteniveau, der ligger under omverdenens. Det har vi tidligere smerteligt erfaret her i Danmark. Vi er bundet til et renteniveau, der ligger over omverdenens, og vi må altså konstatere, at den store danske udlandsgæld, som er vokset op siden 1960, på dette væsentlige område i den økonomiske politik har fjernet en del af handlefriheden herhjemme. Vi er bundet af vilkår, der gælder hos vores handelspartnere, vilkår, som er helt uden for vores indflydelse. Vi kan ikke frit fastsætte renteniveauet, før vi på afgørende vis har vendt udviklingen i den danske udlandsgæld. Det understreger betydningen af, at man får gennemført regeringens økonomiske politik.

Uanset de klare og værdifulde målsætninger, som regeringen har nedlagt i regeringserklæringen vedrørende betalingsbalancen, skal vi næppe i de første par år regne med at få en så stor handlefrihed i vores pengepolitik, at vi selvstændigt kan bestemme vores renteniveau, og da det internationale renteniveau nu i nogen tid har været stigende og der for øvrigt ikke er noget, der taler for fald i det internationale renteniveau i den nærmeste fremtid, ja, så må vi altså indstille os på endnu en rum tid med et højt renteniveau og stramme lånevilkår i Danmark.

Det forhold understreges også af den kendsgerning, at det betydelige underskud på finansloven kræver optagelse af betydelige indenlandske statslån.